

[Annette Just]

dialog, men et samarbejde! Og derved skal det offentlige deltage i det private erhvervsliv. Det er vist ikke nogen hemmelighed, at Fremskridtspartiet har stemt imod, hver eneste gang man har givet tilladelse til, at kommuner og amter kunne deltage i det private erhvervsliv med produktion.

Men her begynder man pludselig at sige, at nu skal hele det offentlige system faktisk lægges om, så det kan deltage i det private erhvervsliv. Jeg synes, det er forkasteligt, og jeg er egentlig dybt ulykkelig over, at en minister, der kommer fra CD, og som burde vide bedre, kan stå model til den slags.

Hvad er det da, der ud over denne meget væsentlige ting står i redegørelsen? Jo, det er, at nu skal der være offentlige ydelser, offentlige tilskud og offentlig rådgivning. Og der skal være ekstra uddannelse i overensstemmelse med, hvad regeringen nu synes, det er en god idé, at man bliver uddannet i.

Hvorfor i alverdens riger og lande kan man ikke få lov til at lægge det ud til de private og spørge: Hvad er det, I har behov for? Det er, som om man ikke har lagt det op til dem. Man siger: Er der noget, I ønsker, så skal vi nok stille det til rådighed. Det er altså ikke helt det samme, for hvis de virkelig havde et behov, havde de måske selv taget initiativ til, at de uddannelser blev stablet på benene.

Det ser vi jo også. Der er faktisk fornuftige erhvervsvirksomheder, som gør det. Men selv de lærer efterhånden at sige: Vi kan jo lige så godt få det offentlige til at betale. Så pyt være med, at vi skal bøje os på nogle enkelte punkter, og at det offentlige skal have en smule indflydelse. Det betyder ikke så meget, bare vi kan få nogle af de penge, vi har betalt i skat, tilbage igen. Det er jo det, det drejer sig om.

Vi bliver i den grad brandskattet. Og selv om ministeren for erhvervspolitisk samordning gang på gang har lovet, at hun vil stå som garant for, at det ikke skal komme til at koste erhvervslivet noget som helst, og at dette vil blive passet så godt som muligt, så er det, vi ser, at vi får øgede beskatninger: Vi får beskatninger på goodwill, vi får beskatninger på aktieavance, osv. osv. Det er med til at kvæle ethvert selvstændigt initiativ.

De eneste selvstændige initiativer, der bliver taget nu til dags, går ud på, hvordan man får mest muligt fra de offentlige kasser. Det er ik-

ke smart, det er ikke godt, det er ikke rart, når en minister for erhvervsfremme må erkende, at der er over et hundrede forskellige tilskudsformer. Og det er ligegyldigt, om det er statstilskud til hjemmeservice – det skal jeg nu ikke køre videre i; det har vi talt om, og det kommer vi til at tale videre om – eller det er statskaution for udlån til mindre virksomheder eller det er Dansk Erhvervsudviklingsfond, hvor der skal være lidt mere vækst, eller det er fremme af viden og kvalitetsudvikling i mindre virksomheder, osv. osv. Jeg kunne blive ved. Der er som sagt over hundrede af slagsen.

Orlovsordninger, hjemmeservice, dagpenge, bistandshjælp, pensioner, støtte til ophørsordninger, skrotning af biler, og hvad ved jeg. Der er tilskud fra vugge til grav. Der er tilskud, fra man får en selvstændig tanke og selv vil begynde at lave noget, og til man går på førtidspension. Det er tilskud, tilskud, tilskud, og de overlapper hinanden. Ministeren erkendte i Jyllands-Posten i søndags, at det var nødvendigt, at man kiggede på det, for der var nok en del af dem, der overlappede hinanden.

Men handler den redegørelse, vi har fået, så om, hvordan vi får det rettet, hvordan vi får ordnet det sådan, at man ikke kan leve af tilskud, fra man bliver født, til man bliver lagt i graven? Nej, det gør den ikke! Den handler om, hvordan man kan lave nye ordninger, og hvordan man kan prøve at lappe på nogle ordninger, som måske ikke har virket helt, som man havde forventet.

Jeg vil vove den påstand, at så at sige et hundrede procent af alle de ordninger, der er lavet, ikke virker helt, som man havde forventet. Det håber jeg i hvert fald ikke at de gør, for ellers er det i hvert fald meget dårligt forventet.

Der skal altså ikke være tilskud til alt. Der skal være plads til et privat initiativ, der kan udmønte sig i noget reelt, som kan bruges, og som kan sælges. Vi skal ikke tage initiativet fra enhver, der ønsker at tænke selvstændigt, men det er denne regering totalgarant for at vi gør. Det eneste positive, jeg kan se på nuværende tidspunkt, er, at Uruguayrunden er overstået, og at vi har fået et GATT-forlig. Det er det eneste positive! Det kunne selv regeringen ikke ødelægge.

Fremskridtspartiet har selvfølgelig et bud på større beskæftigelse og økonomisk vækst. Det er en politik, der reelt kan skabe dynamik og